

Петръ и Асѣнь дѣйствовали между бояритѣ, а бояритѣ между народа: за да се разпространи и узнае отъ всички Божіето благоволеніе и Божіята милость кѣмъ угнѣтненія отъ Грѣцкія хумоть Български народъ, и ето съдържанъето на Божіето помилованіе кѣмъ българскія народъ изложено въ Раковск. съчиненіе „за Асѣновци“ (стран. 95): „Въ тія времена бѣше въ Търново Патріархъ Іоанъ свѣтій, който като глѣдаше много озлобленіе болгарское отъ Грековъ, много слези проливаше и моляше ся предъ Бога за да ги избави отъ това порабощеніе греческо“. По надолу слѣдва: „Въ единъ же день като плачаше, яви му се Св. Великомъченикъ Дмитрій, когото всичкиѣтѣ благочестиви царіе български почитаха и славяха въ Търново, и му рѣче: „Помяну Богъ домъ и родъ царей болгарскихъ, и ме посла на помощь и обновленіе царство болгарское. Тѣмъжѣ, да оставиши Асѣня царя болгаромъ и Богъ ще буде съсзъ него, и ще въздими скиптеръ болгарскій“. А — за да се распространи между народъ-тѣ тайно това Божіе предопредѣленіе, съобщено тайнственно по Божіе вѣдѣхновеніе Патріарху Іоану Святому чрезъ Святаго Великомъченика Дмитрія, съставилъ се е слѣдующа-та народна пѣснь въ видъ на едно „Божественно откровеніе“, и — се е предалъ на искусни народни пѣвци, въобще слѣпи, които — да ходятъ, и — да ѣхъ пѣятъ изъ къщя-та на Българитѣ, найъ напрѣдъ тукъ въ Търново, и — отсетнѣ изъ цѣла България; и — да ѣхъ придружаватъ съ единъ старовремененъ Български музикаленъ инструментъ. (*) По него време, тіе народни пѣвци се називавали „Гуслари“, а музикалнія ѣмъ инструментъ се називавалъ „Гуслия“. Тая пѣснь е слѣдующа-та: —

„Богъ изволи да испрати,
 „Отъ висшето сине небе
 „Свѣтій Мъченикъ Дмитрія:
 „Съ добри вѣсти за нашъ народъ,

(*) Тая тайнственна пѣснь много приличя на пѣсени-тѣ или Рилсодіи-тѣ на Грѣцкія пѣснопоець Омѣра въ много отношенія. —